

[Jytte Hilden]

Dette for lige at gøre opmærksom på, at synspunktet ikke er, at vi vil lave socialpolitik en bloc med De Konservative; men lige præcis på det område, den unge families vilkår, tror jeg, at de konservative, som ikke forstår dette, skammer sig i dagens Danmark.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Jeg kan da hjælpe fru Jytte Hilden med at oplyse, at det var tirsdag den 21. marts, og jeg tror, at der et par dage før eller et par dage efter var en lignende artikel i Information. Jeg ved godt, at Det Fri Aktuelt måske ikke længere skal hedde Det Fri Aktuelt, for efterhånden er det blevet rensat for ret mange andre synspunkter end Socialdemokratiets. Jeg ved ikke, om det er sket efter den 21. marts, eller om det måske var en af skæringsdagene. Men overskriften lyder i alle tilfælde: »S og K må sammen hjælpe børnefamilierne«.

Så kan man selvfølgelig godt sige, at det kun gælder på det børnepolitiske område. Jeg kan ikke inden for en kort bemærkning læse en kronik af denne længde, men enhver har jo mulighed for selv at sætte sig ind i den. Det fremgår faktisk helt klart, at fru Jytte Hilden siger, at tilbage står De Konservative og Socialdemokraterne, og egentlig burde Det Konservative Folkeparti forstå det, som Socialdemokratiet forstår.

Og det bevæger sig ikke alene inden for det børnepolitiske område, men også inden for det socialpolitiske område. I en anden kronik var fru Jytte Hilden inde på spørgsmålet om, i hvor lang tid man skulle være på bistandshjælp, og om arbejdstilbud, hvor fru Jytte Hilden også udelukkede alle andre partier end lige netop Det Konservative Folkeparti. Og så er det, når jeg ser den socialpolitiske udvikling i sin helhed, at jeg begynder at blive lidt bange for den aksemagt, som kan opstå.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Jeg skal beklage, at jeg ikke har bragt hele mit regiment af kronikker fra de sidste par år med mig ned, så jeg er ikke i stand til at repetere, hvilke datoer de er skrevet på; men jeg er til enhver tid i stand til at repetere, hvad der ligger bag de synspunkter, jeg har givet udtryk for.

Den omtalte kronik i Aktuelt handlede alene om den unge families vilkår og var en direkte appel til Det Konservative Folkeparti om at forstå vilkårene for denne familie – og det er præcis den truede familie, vi diskuterer i dag.

Det, der er problemet med hr. Carsten Andersens indlæg, er, at han alene har hæftet sig ved overskriften. Jeg skal ikke klandre nogen journalister. De skal sælge nogle aviser. Overskriften var faktisk også god nok og dækkede rent faktisk også indholdet. Så derfor er det udmærket med dokumentation for, hvornår det er skrevet.

Med hensyn til, hvad jeg ellers har skrevet om fattigdomsfælden – det har også været i Aktuelt – og hvad jeg har skrevet om evig forsørgelse – det var i Information – så dækker det altsammen det synspunkt, at Socialdemokratiet gerne ville ændre vilkårene i dette samfund. Men for at ændre især de sociale vilkår i et samfund kræves der et flertal, og derfor må vi kigge os om i det politiske billede. Vi ser meget gerne, som vi har haft utallige gange, et samarbejde med SF, men desværre giver dette samarbejde ikke flertal.

Derfor appellerer vi tværs over grænsen til de partier, der har social forståelse, og som må have lyst til præcis de samme vælgergrupper, og det er nu engang De Konservative. Vi har bl.a. ved at følge debatten i dag kunnet høre, at De Radikale ikke kan bruges til ret meget på det sociale område.

Jytte Andersen (S):

Jeg syntes ellers, vi havde en god debat, indtil socialministeren og fru Kirsten Lee begyndte at harcelere over tidligere socialdemokratiske forslag. Jeg er desværre nødt til at sige, at vi har anvist dækning for de udgifter, som vi har stillet forslag om i de konkrete beslutningsforslag og i de konkrete lovforslag. Derfor synes jeg egentlig, det var lidt ærgerligt, at der var et behov for den lille harcelering her de sidste 5 eller 10 minutter af debatten.

Men jeg vil alligevel godt sige tak for en god debat. Vi signalerede både i min tale og i vores ordførers tale, at vores ønske ikke havde været at forsinke det udvalgsarbejde, der er i gang, på nogen måde, men derimod måske at fremskynde ikke udvalgsarbejdet – det har vi nok ikke nogen indflydelse på – men fremskynde det, der i øvrigt foregår ude i kommunerne, som peger i den rigtige retning.